

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

SSN Marek Sychowicz

w sprawie ze skargi J. K. o wznowienie postępowania zakończonego
prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K., z dnia 15 maja 2007 r.,
w sprawie z powództwa J. K.
przeciwko S. W.
o przeniesienie własności nieruchomości,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 lipca 2009 r.,
zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Okręgowego w K.
z dnia 4 lutego 2009 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2009 r., Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę J. K. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu (jako Sądu drugiej instancji) z 15 maja 2007 r. Wyrokiem tym oddalono apelację skarżącej od wyroku Sądu Rejonowego w L. z 27 lutego 2007 r.

Na postanowienie powyższe skarżąca wniosła zażalenie do Sądu Najwyższego, domagając się jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ k.p.c. (w wersji obowiązującej w dacie wydania zaskarżonego postanowienia), zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (§ 1). W sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹, a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji (§ 2). Wobec takiego stanu prawnego zasadniczą kwestią jest zatem ustalenie, czy przedmiotowe zażalenie złożone zostało w sprawie, w której przysługuje skarga kasacyjna. Ta bowiem okoliczność przesądza o ewentualnej dopuszczalności tego zażalenia.

Nie wdając się bliżej w omawianie spornej w doktrynie problematyki charakteru prawnego skargi o wznowienie postępowania należy stwierdzić, że postępowanie ze skargi o wznowienie postępowania nie jest nowym postępowaniem, mającym, odrębny od uprzedniego, własny przedmiot. Postępowanie to, ze względu na ścisłe podmiotowe i przedmiotowe powiązanie z postępowaniem prawomocnie zakończonym, należy traktować jako kontynuację dotychczasowego postępowania, z tym że według podstaw skargi określonych w art. 399 i następnych k.p.c. Podstawy te doprowadzają do rozpoznania przez sąd istoty tego samego sporu po stwierdzeniu dopuszczalności wznowienia. Dlatego też, gdy o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje przedmiot sprawy,

w postępowaniu ze skargi o wznowienie postępowania należy mieć na względzie, jaki był przedmiot postępowania, którego wznowienia strona domaga się (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 26 stycznia 2000 r., III CZ 173/99; OSNC 2000/7-8/144).

W sprawie zakończonej wyrokiem zaskarżonym skargą o wznowienie postępowania przedmiotem postępowania było roszczenie o nakazanie pozwanej złożenia oświadczenia woli o przeniesieniu na rzecz powódki własności określonej nieruchomości. Chodziło więc o sprawę o prawo majątkowe. Taki też jest przedmiot postępowania ze skargi o wznowienie postępowania.

Wartość przedmiotu sporu we wskazanej sprawie zamykała się kwotą 2500 zł. W takiej wysokości kształtowała się również wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji powódki. W myśl zaś art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, w sprawach gospodarczych - niższa niż siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych.

Wynika z tego, że zażalenie od wymienionego na wstępie postanowienia Sądu Okręgowego z 4 lutego 2009 r. nie jest dopuszczalne i należało je odrzucić jako niedopuszczalne (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 397 i 370 k.p.c.).